

Vážený pán prezident Slovenskej rektorskej konferencie,

pán prezident Gašparovič,

vážení predsedovia rektorských konferencií,

vaše excelencie,

vážení prítomní,

je mi veľkou ctou tu dnes byť a zablahoželať vám k 30 rokom existencie, spolupráce vysokých škôl, nesenia štafety poznania, vedy, výskumu a pedagogickej činnosti, ktorá vyžaduje, samozrejme, celospoločenskú koordináciu aj našu vzájomnú spoluprácu. Je symbolické, že vaše výročie sa viaže k vzniku združenia 25. novembra a predchádza tak výročie vzniku Slovenskej republiky, ktoré slávime 1. januára.

Symboliku vidím v tom, že SRK oslavuje svoje 30. výročie v predstihu pred 30. výročím SR. Tak vnímam vašu rolu predvoja, vašu úlohu ťahúňa spoločnosti, trvale a kontinuálne, z hlbokej minulosti, ktorá predchádzala vzniku rektorskej konferencie. Čerpáte z histórie a dejín intelektuálneho bohatstva našich národov a táto štafeta, toto povznášanie národa, toto kultivovanie spoločnosti pokračuje a bude pokračovať, aj keď my tu už dávno nebudeme. Dnes ste Vy tými, ktorí reprezentujú túto dejinnú úlohu, poznáte potreby spoločnosti a viete v čom ju je potrebné formovať. Potrebujeme novodobé elity, potrebujeme ľudí, ktorí v sebe spájajú odbornosť a charakter, čo je v tomto období mimoriadne dôležité.

Pri príležitosti 30. výročia vzniku našej republiky budeme mnohí analyzovať. Aj jej samotný vek napovedá, žeby sme sa mali pozerieť na dospelú republiku, už sa nemôžeme vyhovárať na dedičstvo predchádzajúcich desaťročí, už skladáme účty zo svojej činnosti, skladáme účty z toho, ako sa staráme o svoje dedičstvo, čo zanecháme svojim deťom, svojim vnukom, ako bude pokračovať civilizácia a kultúra.

Dovolím si krátky exkurz do mojich čias štúdia.

Som matematik a keď prirovnám všetko, čo vieme a poznáme k objemu gule, tak potom povrch tejto gule, derivácia tohto objemu, je hranica toho, čo poznáme a hranica toho, čo nepoznáme. Čím viac toho vieme, tým je tá hranica väčšia, tým väčší je náš výhľad na to, čo všetko ešte potrebujeme a chceme zvládnuť, čo máme túžbu spoznať až do takých dimenzií, do akých sa nám nepoznané otvára pre naše skúmanie, pre našu vedu, pre našu pedagogickú činnosť. Je toho stále viac. Vedie to k pokore. Preto možno slová o elite vám môžu znieť nadnesene, ale ja vás tak vidím a táto spoločnosť vás tak chce vidieť.

Aby ste naozaj spájali charakter, odbornosť, aby ste nám pomohli urobiť civilizačný posun v našej krajine, aby vzdelanie malo dôveryhodnosť. Aby sa v tejto krajine necítil každý povolaný rozumieť všetkému, osočovať hocikoho, posúdiť a súdiť každého a každú činnosť. Aby sme si viac vážili ten najväčší potenciál rozvoja a perspektívy dobrej budúcnosti tejto krajiny - ľudí

Táto krajina nemá stovky miliónov obyvateľov, aby sme s nimi mohli kalkulovať ako s kapitálom lacnej pracovnej sily. Táto krajina nemá zásoby ropy, diamantov alebo iných

nerastných surovín, ktoré by nám zadarmo zabezpečili prosperitu a blaho. Táto krajina však disponuje šikovnými ľuďmi. A preto vysoké školy, veda, výskum, pedagogická činnosť formuje to, čo je najvzácnejšie v tejto krajine. Samozrejme, nie každý má vysokoškolský titul, nie každý prejde bránami vašich inštitúcií, ale práve bez ohľadu na stupeň dosiahnutého vzdelania, by sme chceli všetci uprieť zrak k vám, aby ste nám ukázali cestu - cestu pokroku, cestu múdrosti, cestu kultúry, cestu spolupráce.

Pán prezident SRK poznamenal, že, vďaka rétorike ministra školstva a pána premiéra nastal pozitívny obrat, ktorý vnímate. Chcel by som dnes vyhlásiť, že nejde len o rétoriku, nejde o pekné slová. Ide o postoj, ktorý dlhujeme tomuto národnému pokladu. Ide o principiálnu vec, pretože ak nezmeníme v spoločnosti tento obraz, ak si nezačneme vážiť vzdelanie, ak si nezačneme vážiť kompetenciu, charakter a odbornosť, tak táto krajina nemá budúcnosť. Prajem Vám naplnenie Vášho potenciálu a excelentnú službu celej krajine v prospech spoločného dobra, aby sme vždy mali čo oslavovať a za čo ďakovať.